

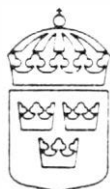
Motion till riksdagen

1989/90:So42

av Lars Werner m.fl. (vpk)

med anledning av prop. 1989/90:113

Instansordningen enligt lagen (1977:293) om handel
med drycker

Mot.
1989/90
So42-48

Propositionen utgör ett tredje steg i en pågående försvagning av den svenska alkohopolitiken. Det första togs när socialstyrelsens byrå för alkohol- och narkotikafrågor den 1 januari 1990 uppgick i folkhälsoenheten med en samtidig avtappning av antalet handläggare. Mot all nationell kunskap och mot internationella erfarenheter kommer alkoholfrågorna att fortsättningsvis ligga spridda på många arenor: forskningen i sina bås, analyser och folkbildning hos Centralförbundet för alkohol- och narkotikaupplysning (CAN), olika kampanjer hos Systembolaget, uppsplättning av arbetsuppgifter på flera olika enheter hos socialstyrelsen. Vidare ska läkemedelsverket ha hand om tillstånden för de alkoholhaltiga preparaten och den tekniska spriten, och kammarrätten ska vara högsta instans när det gäller alkoholhandeln. Vin- och Spritcentralen har sedan länge varit helt omöjlig att nå eller få att medverka i ett alkohopolitiskt arbete. Deras verksamhet ligger helt vid sidan om den alkohopolitiska målsättningen att sänka alkoholkonsumtionen med 25 procent fram till år 2000.

Vpk har ställt sig bakom 1977 års alkohopolitiska beslut och vi anser att den uppsplittring som nu pågår inte är till gagn för en aktiv alkohopolitik. En politik vars syfte är att minska den totala konsumtionen i landet.

Vi har tidigare motionerat om värdet av att ha tillståndsgivningen för den stora mängden alkoholhaltiga preparat och teknisk sprit inom räckhåll för alkohopolitiken. I konsekvens med detta ska också socialstyrelsen ha kvar överprövningen i ärenden som gäller lagen om handel med drycker (LHD).

Genom de arligen återkommande kontakterna mellan socialstyrelsen och länsstyrelsernas s k alkoholhandläggare har man på ett smidigt och informellt sätt kunnat förmedla kunskap och diskutera lagstiftningen och dess praxis. I den förändrade organisationen ser vi ingen anledning till liknande kontakter eftersom kammarrätten nu ska svara för att utbilda rättspraxisen på detta område.

Det kraftigt ökande antalet serveringstillstånd medför stora problem och har inneburit att antalet restauranger fördubblats under den senaste tioårsperioden. Det är problem både med överetablering och med ökade ordningsproblem och sociala problem. På detta område behövs en tillsyn och rättstillämpning som dämpar näringen. Detta kan knappast astadkommas av att vi får en mer juridisk bedömning av LHD. Vad som behövs är en kombi-

nation av både sociala och alkoholpolitiska bedömningar vägda mot de rättsliga aspekterna när ärendena avgörs. Med den nuvarande ordningen har det varit så men vi befarar att kammarrätten kommer att ha andra mycket mer juridiska bevekelsegrunder vid sin prövning.

Vpk anser att de förändringar som gjorts och som aviserats i mycket går emot 1977 års alkoholpolitiska beslut. Där markerades behovet av samordning och att alkoholpolitiken skulle utgöra en del av socialpolitiken. Vad regeringen nu gör är att förvandla en stor del av alkoholpolitiken till näringspolitik. Man håller också på att förstärka och tydligare markera gränsen mellan ett förebyggande arbete och ett individinriktat behandlingsarbete. Dessa borde vara två grenar på samma träd.

Mot. 1989/90
So42

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen avslår regeringens proposition 1989/90:113 om instansordningen enligt lagen (1977:293) om handel med drycker.

Stockholm den 10 april 1990

Lars Werner (vpk)

Berith Eriksson (vpk)

Bo Hammar (vpk)

Ylva Johansson (vpk)

Gudrun Schyman (vpk)

Lars-Ove Hagberg (vpk)

Margó Ingvardsson (vpk)

Bertil Måbrink (vpk)